

Tunnustus!

o o o o o o o o o o o o
o o o o o o o o o o o o

„Preussin vankilamuurit turmelivat tosin Liebknechtin ruumiilliset voimat, mutta sitä elävämmin tuntuu muurien ulkopuolella tämän saksalaisen sankarin henkinen vaikutusvoima.”

(Yrjö Sirola)

o o o o o o o o o o o o
o o o o o o o o o o o o

Karl Liebknecht

Suomen Sos. dem. Nuorisoliiton
kustannuksella

Hinta 25 p.

I

Internatsionalisti-sosialistin tunnustus.

Berlin toukokuun 8 päivänä 1916.

Berlinin Kuninkaalliselle komendanttioikeudelle.

Minua vastaan vireillä olevassa rikosjutussa huomautan vielä:

1. Maanpetos on internatsionalisti-sosialistille mielettömyys. Hän ei tunne mitään sellaista vihollista, jonka eduksi toimimista hän saattaisi ajatellaakaan. Hän suhtautuu jokaiseen vieraaseen kapitalistiseen hallitukseen yhtä vallankumouksellisesti kuin omaankin hallitukseensa. Hänen pyrintöjensä ytimenä ei ole vihollisen auttaminen vaan vuorovaikutuksessa muitten maitten sosialistien kanssa kaikkien imperialististen mahtien kukistaminen.

Hän taistelee kansainvälisen proletariaatin nimessä kansainvälistä kapitalismia vastaan. Hän ahdistaa sitä siellä, missä sen tapaa ja missä tehokkaasti pääsee sen kimppuun. Siis: omassa maassa. Omassa maassa taistelee hän kansainvälisen köyhälistön nimessä omaa hallitusta vastaan, omia hallitsevia luokkia vastaan kansainvälisen kapitalismin edustajina.

Tässä kehittyvässä ilmiössä, kansallisessa luokkataistelussa sotaa vastaan, toteutuu kansainvälinen luokkataistelu sotaa vastaan.

Tämä ajatus sisältyy niihin Jaurès'in sanoihin, jotka ovat valitut motoksi maaliskuun lopulla 1915 ilmestyneeseen kirjaseeni: „Luokkataistelu sotaa vastaan“.

2. Jos Saksan sosialistit taistelisivat esim. Englannin hallitusta ja Englannin sosialistit esim. Saksan hallitusta vastaan, olisi tämä mitä kehoitusta ilveilyä. Se, joka ei käy vihollisensa, imperialismiin niitten edustajien kimppuun, joitten kanssa hän on silmä silmää vastaan, vaan niitten, jotka ovat hänestä etäällä, vieläpä tekee tämän oman hallituksensa (s. o. imperialismiin niitten edustajien, jotka lähinnä ovat välittömästi häntä vastassa) myöntymyksellä ja vaatimuksesta, se ei ole sosialisti vaan hallitsevien luokkien surullinen käyri. Sen laatuinen toiminta ei ole luokkataistelua vaan viimemainitun suora vastakohta.

Tosin on internatsionalisti-socialistilla, ja vain hänellä, senvuoksi että hän käy luokkataistelua omaa hallitustaan vastaan, oikeus käydä myöskin vieraan hallituksen kimppuun. Mutta siihen tarkoitukseen on kaikissa maissa, myöskin Saksassa, riittävästi voimia, kevytmielisyyttä ja kiihotusta, niin että hänen, sosialistin, täytyy suunnata kaiken voimansa hyökkäykseen omaa hallitustaan vastaan, voidakseen torjua edes pahimmat eksytykset.

Siksi ei minun tässä tarvitse kosketella muitten kuin Saksan hallituksen syntejä; vieläpä on minun pakko puolustaa vieraita hallituksia väärää syytöksiä vastaan, koska valhetta ei saa suosia ja koska valhe nykyisin enemmän kuin tosiseikat palvelee sota-kiihkon kylvöä.

Kaikkiällä, missä vain tilaisuus siihen on tarjoutunut, olen taistellut vieraita hallituksia vastaan kotimaissa, vieläpä Saksassakin, kun vain niillä sen kautta oli syytä toivoa saavutettavan tuloksia socialistisessa mielessä taikka kun sitä tietä saatoin hyökätä Saksan hallituksen kimppuun. Kos-

kaan en sitä tehnyt, jos senkautta olisin joutunut edistämään sotakiihotusta.

Taisteluni johdosta tsarismia ja Saksan hallituksen tsaristista politiikkaa vastaan ovat Saksan viranomaiset minua vuosikaudet vainonneet. Juuri ennen sodan puhkeamista minut sen johdosta — vastoin parlamenttaarisia tapoja — suuttumuksen ja kauhistuksen vallassa työnnettiin Preussin edustajakammarista asianajajien kunniaatuomioistuimen eteen; sodan aikana — marraskuussa v. 1914 — päättyi tuo oikeudenkäynti syylliseksi julistamiseen.

3. Tietoisen kansainvälisen taistelun olemukseen kuuluu, että sosialisti pitää kaikkien maitten sosialisteja yhtenä kokonaisuutena, että hän tietoisesti omassa maassaan osaltaan on mukana myötävaikuttamassa yhteisten tarkoituksien hyväksi ja että hän tuntee omansa ja muitten maitten sosialistien taistelun täydentävän toisiaan.

Se, että painostaa omassa maassa olevan vastustajan edessä tuota kansainvälistä näkökantaa, voi näyttää anteeksipyyntöltä, epävarmuudelta ja päättämättömyydeltä ja siten heikentää luokkataistelua. Jos kerran tuon näkökohdan täytyi tulla ratkaisevasti ilmausutuksi, niin on se tapahtuva niitten valistamiseksi, jotka ovat voitettavissa kansainvälisen sosialismin, sotaa vastaan suunnatun, politikan puolelle ja tämän politikan saattamiseksi niitten keskuudessa, jotka sitä edistävät, täysin tietoiseksi.

Siinä mielessä ja sellaisessa muodossa astuu työväenluokan yhteiskunnallinen vallankumous kapitalismin sotaa vastaan.

Sotamies Liebknecht

(nykyisin Moabitin kuritushuoneessa).

